



ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени подобности студента, теме и ментора за израду докторске дисертације

1. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовано комисију: Сенат Универзитета у Бањој Луци

Датум именовања комисије: 04.07.2024.

Број одлуке: 02/04-3.1453-51/24

Чланови комисије:

1. Атлагић Синиша	Редовни професор	Политиколошко-социолошке студије
Презиме и име	Звање	Научно поље и ужа научна област
Универзитет у Београду – Факултет политичких наука		предсједник
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији
2. Милојевић Ана	доцент	Културолошке и комуниколошке науке, Комуникологија и информатика
Презиме и име	Звање	Научно поље и ужа научна област
Универзитет у Београду – Факултет политичких наука		члан
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији
3. Савић Далибор	Ванредни професор	Методологија социјалних истраживања
Презиме и име	Звање	Научно поље и ужа научна област
Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци		члан
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији

2. ПОДАЦИ О СТУДЕНТУ

Име, име једног родитеља, презиме: Борислав (Милош) Вукојевић

Датум рођења: 12.07.1985.

Мјесто и држава рођења: Сарајево, БиХ

2.1. Студије првог циклуса или основне студије или интегрисане студије

Година уписа:	2009	Година завршетка:	2013	Просјечна оцјена током студија:	9,86
---------------	------	-------------------	------	---------------------------------	------

Универзитет: Универзитет у Бањој Луци

Факултет/и: Факултет политичких наука

Студијски програм: Новинарство и комунологија

Стечено звање: дипломирани новинар 240 ЕЦТС

2.2. Студије другог циклуса или мастер студије

Година уписа:	2013	Година завршетка:	2015	Просјечна оцјена током студија:	10
---------------	------	-------------------	------	---------------------------------	----

Универзитет: Универзитет у Бањој Луци

Факултет/и: Факултет политичких наука

Студијски програм: Комуниколошке студије

Назив завршног рада другог циклуса или мастер тезе, датум одбране: Комуниколошка анализа одговорности у штампаним медијима у Републици Српској, 06.04.2015.

Ужа научна област завршног рада другог циклуса или мастер тезе: Комунологија

Стечено звање: Магистар комунологије - 300 ECTS

2.3. Студије трећег циклуса

Година уписа:	2017/18	Број ECTS остварених до сада:	420	Просјечна оцјена током студија:	10
---------------	---------	-------------------------------	-----	---------------------------------	----

Факултет/и: Факултет политичких наука

Студијски програм: Докторске студије друштвених наука - Студије медија

2.4. Приказ научних и стручних радова студента

РБ	Подаци о референци	Категорија ¹
1.	Татјана Тапавички Дуроњић, <u>Борислав Вукојевић</u> (2013). Информационо-комуникациони модели онлајн образовања; Примењени модули у отвореним универзитетима; Радови – Часопис за хуманистичке и друштвене науке, Филозофски факултет Универитета у Бањој Луци, ИССН: 1512-505 X, Број	

¹ Категорија се односи на оне часописе и научне скупове који су категорисани у складу са Правилником о публикавању научних публикација („Службени гласник РС”, бр. 77/17) и Правилником о мјерилима за остваривање и финансирање Програма одржавања научних скупова („Службени гласник РС”, бр. 102/14) односно припадност рада часописима индексираним у свјетским цитатним базама.

	18/2013, стр. 143-161.	
<p>У овом раду се истражују модели учења на даљину, са акцентом на студије случаја универзитета у Бањој Луци (јавних и приватних). Резултати показују да модели онлајн образовања готово да не постоје, са одређеним изузецима на неким студијским програмима.</p>		
РБ	Подаци о референци	Категорија
2.	Борислав Вукојевић (2014). Политички маркетинг: наука или вјештина; Зборник радова - Нова научна едукативна мисао, Номотехнички центар Београд, ISSN: 2334-8631, Број 5/2014, стр. 45-61.	
<p>У овом раду се теорисјки разматра позиција политичког маркетинга, тј. тражи се одговор на питање да ли је политички маркетинг наука или вјештина. Према налазу аутора, ова област је више вјештина него маркетиншка активност.</p>		
РБ	Подаци о референци	Категорија
3.	Александар Врањеш, <u>Борислав Вукојевић</u> (2015). The uses and abuses of participatory ideologies in the Socialist Federal Republic of Yugoslavia. Политеиа – Научни часопис Факултета политичких наука, Универзитет у Бањој Луци, ISSN: 2232-9641, Број 9/2015, стр. 187-206.	
<p>У овом раду аутори разматрају користи и злоупотребе партиципативних идеологија у Југославији. Аутори закључују да да су партиципативне идеологије постојале само у случају задруга, али да је углавном био теоријски концепт.</p>		
РБ	Подаци о референци	Категорија
4.	Борислав Вукојевић (2015). Медији у Републици Српској: Публике и садржаји у контексту теорије користи и задовољства; СМ: Communication and media journal, Факултет политичких наука Београд, ISSN: 1452-7405, дои: 10.5937/COMMAN10-9184, Број 34/2015, стр. 29-52.	
<p>Аутор анализира емпиријске податке о употреби и потрошњи медијских садржаја у Републици Српској са акцентом на теоријски оквир „користи и задовољства“. Резултати показују да не постоје апсолутне преференције ка одређеним садржајима, него да зависе од контекста и конкретне потребе.</p>		
РБ	Подаци о референци	Категорија
5.	Борислав Вукојевић (2016). Медијска слика Републике Српске – Изазови одговорног новинарства; приказ зборника Медијска слика: Истраживања о одговорном новинарству, прир. Александар Богданић, Факултет политичких наука Бања Лука, објављено у Летопис Матице Српске, Књига 497, Свеска 6, јун 2016, стр. 910-914.	
<p>У приказу зборника аутор износи сажетке радова у којима су разматрани различити аспекти медијске одговорности са закључком да је зборник риједак примјер у којем се тематски третира медијска и новинарска одговорност.</p>		
6.	Наташа Јовић, <u>Борислав Вукојевић</u> и Бојана Миодраговић (2016). Interpretation of non-verbal signs in the instant Internet communication via Viber and Facebook messenger; Зборник радова: Social change in the global word; Универзитет Гоце Делчев Штип, Правни факултет Штип, Центар за правна и политичка истраживања Штип, Македонија; ISBN 978-608-244-353-9, септембар 2016, стр.	

	943-959.	
<p>Рад се бави невербалном комуникацијом у апликацијама за текстуалне размјене порука путем метода дубинских интервјуа. Резултати тематске анализе показују да емотикони и друга средства немају идентичне карактеристике невербалне комуникације, али да их корисници често перципирају као невербалне знакове.</p>		
7.	Борислав Вукојевић (2016). Анализа одговорности штампе. Факултет политичких наука, Бања Лука.	
<p>У овој књизи аутор износи емпиријске доказе у квалитативној анализи садржаја за три штампана дневна листа у Републици Српској. Највећи допринос књиге је у методолошком смислу, гдје се систематски износе методе за евалуацију одговорности новинарства и медија.</p>		
8.	Борислав Вукојевић (2016). Дизајн истраживања; приказ књиге Дизајн истраживања: квантитативни, квалитативни и мјешовити методолошки приступи, аутор J.W. Creswell, Sage Publications, објављено у Политеиа, број 12, децембар 2016, стр. 191-194.	
<p>Приказ књиге се првенствено бави критичким освртом на позицију квалитативних истраживања, јер је аутор књиге представио иновативне приступе. Закључак је да књига представља добру основу за методолошке расправе, али да свакако постоји простора за додатна тумачења.</p>		
9.	Татјана Тапавички Дурођић (2017). Дигитални информациони системи: Медијски приступ. Факултет политичких наука, Бања Лука. (Поглавље Визуелна комуникација 137-154).	
<p>Борислав Вукојевић је аутор поглавља о Визуелној комуникацији, у којем се првенствено бави инфографикама, али и другим мултимедијалним техникама у новинарству. Аутор износи теоријски оквир за инфографике, врсте и технике, као и примјере различитих улога које оне могу имати у онлајн новинарству.</p>		
10.	Далибор Савић, <u>Борислав Вукојевић</u> и Бојана Вукојевић (2018). Приручник за израду семинарских и завршних радова. Факултет политичких наука, Бања Лука.	
<p>У овом приручнику, Борислав Вукојевић је аутор поглавља у коме се бави техничким правилима цитирања и опреме текста. Највише пажње је посвећено АПА стилу, аутор-датум стилу, док су други обрађени са становишта основног прегледа.</p>		
11.	<u>Борислав Вукојевић</u> и Вук Вучетић (2019). Морал, родна представљеност и приказ расне политике у серијама Игра пријестола и Туђинске ствари. Политеиа, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, вол. 9, бр. 18, стр. 155-171.	
<p>У овом раду аутори анализирају моралне, расне и родне представљености у двије популарне ТВ серије. Њихов закључак је на трагу Келнерових мултиперспективистичких студија: дискриминације се углавном рефлектују мултидимензионално, а не искључиво кроз један домен. Закључак је да обје серије садрже елементе свих наведених врста дискриминација.</p>		
12.	<u>Борислав Вукојевић</u> и Вук Вучетић (2022). У џеповима медијске стварности. Имприматур, Бања Лука	

<p>Књига је збирка стручних текстова аутора о темама из области медијске писмености, медијских студија и политичке комуникације. Борислав Вукојевић се истиче радовима из домена нових медијских технологија, са освртима на нове медијске феномене.</p>	
13.	<p>Borislav Vukojević i Miloš Španović (2023). Interplay between Media and Player Engagement: A Study of Media's Effect on the World of Warcraft Gaming Experience. Društvene i humanističke studije, Journal of the Faculty of Humanities and Social Sciences University of Tuzla, vol. 8, br. 3 (24), str. 693-712.</p>
<p>У раду се анализирају ефекти медијских утицаја на искуства гејминг заједнице, првенствено у односу на игру World of Warcraft. Кроз дубинске интервјуе, аутори закључују да медијске карактеристике значајно утичу на искуство играча, јер свака верзија игре настаје у одређеном медијском екосистему.</p>	
14.	<p>Борислав Вукојевић (2020). Капацитети невладиних организација и удружења грађана у погледу медијске писмености (2020-2021) https://bhnovinari.ba/wp-content/uploads/2021/12/Finalni-izvjestaj-o-medijskoj-pismneosti-u-NVO.pdf</p>
<p>У овом извјештају аутор анализира примарне емпиријске податке о компетенцијама невладиних организација у односу на медијски писменост. Закључак аутора је да невладине организације нису довољно оспособљене да проводе тренинге медијске писмености, а аутор додаје основне препоруке како се та ситуација може превазићи.</p>	
15.	<p>Борислав Вукојевић (2021). Истраживање капацитета невладиних организација и удружења грађана у области медијске писмености. https://bhnovinari.ba/wp-content/uploads/2020/12/Istrazivanje-o-kapacitetima-CSO-u-BiH-u-oblasti-medijske-pismenosti.pdf</p>
<p>У овом извјештају аутор проширује анализу о компетенцијама невладиних организација у односу на медијски писменост уз анализу појединачних актера који су запослени у невладином сектору. Аутор потврђује раније изнет закључак да невладине организације и појединци нису довољно оспособљени да проводе тренинге медијске писмености, а аутор додаје основне препоруке како се та ситуација може превазићи.</p>	
16.	<p>Вук Вучетић и <u>Борислав Вукојевић</u> (2022). Улога и значај грађанског новинарства у БиХ. ИМЕР</p>
<p>У овој студији, аутори износе дефиниције грађанског новинарства, уз емпиријско истраживање ставова медијских радника у односу на ову тему. Резултати показују да је концепт грађанског новинарства познат, али недовољно системски заступљен у Босни и Херцеговини.</p>	
<p><i>Оцјена релевантности научне и стручне активности кандидата за предложену тему дисертације:</i></p>	
<p>Кандидат Борислав Вукојевић се од 2014. године континуирано бави различитим аспектима комуникалошких и медијских студија. Објавио је 15 стручних и научних радова у десетогодишњем периоду, а највише су заступљени радови и књиге из области комуникаологије и тзв. нових медија. Издвајамо књигу „У џеповима медијске стварности“ из 2022. године, која је синтеза ауторовог истраживања медијских феномена. Рад „Interplay between Media and Player Engagement: A Study of Media's Effect on the World of Warcraft Gaming Experience“ је значајан због специфичног методолошког приступа истраживању</p>	

овог медијског феномена.

Да ли студент испуњава прописане услове?

ДА

НЕ

3. ПОДАЦИ О I МЕНТОРУ

Име и презиме: Вук Вучетић

Академско звање: Ванредни професор

Научно поље и ужа научна област: Медији и социо-културне комуникације

Матична институција стицања избора у звање: Филозофски Факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву

Биографија (до 300 ријечи): Вук Вучетић је рођен у Сарајеву 1987. године. Основне студије новинарства завршио је 2010. године на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Магистрирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Сарајеву 2013. године са темом „Политички спектакл као медијски феномен – примјер БиХ“. Докторирао је 2018. године на Факултету политичких наука Универзитета у Сарајеву са темом „Контроверзе медијатизације политике у савременој Босни и Херцеговини“.

Током студирања радио је као новинар сарадник на Радио-телевизији Источно Сарајево. Такође, у студентским данима је био главни и одговорни уредник студентског листа „ФФ Прес“ чији је издавач био Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву. Током 2010. године радио је као новинар у Новинској агенцији Срна. Тренутно ради као доцент на Катедри за новинарство и политикологију Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву. Од академске 2022/2023. године анагажован је као предметни наставник на Катедри за новинарство и комуникологију Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци. Од 2018. године је главни координатор Образовног програма Викимедије у Републици Српској и члан Управног одбора Викимедијине заједнице Републике Српске. Током 2019. године успјешно је завршио „TRAIN +“ програм за тренере у области „Комуникације и вјештине презентовања“ у оквиру заједничке радионице на којој су учествовали представници свих јавних универзитета у БиХ. У 2019. години је био члан жирија за додјелу годишње Уницефове награде за медијски допринос у заштити и промоцији права дјетета у БиХ. Од 2019 до 2023. године обављао је функцију Руководиоца Катедре за новинарство и политикологију Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, а од 2023. године изабран је на функцију продекана за наставу на овом Факултету. Од 2021. године члан је Жалбене комисије Савјета за штампу и онлајн медије БиХ.

Аутор је књиге „Изазови медијатизације политике“ (2023). Коаутор је књиге „У џеповима медијске стварности: текстови, анализе и чланци о медијским, друштвеним и политичким темама“, која је објављена 2022. године. Један је од коаутора књиге „Медији и Информациона писменост: Дизајн учења за дигитално доба“, која је објављена 2021. Аутор је више научних радова и стручних анализа из области медија, комуникације, медијске писмености и политичке комуникације.

Радови из области којој припада приједлог теме докторске дисертације:		
РБ	Навести појединачно радове, књиге, поглавља. Додати потребан број редова. Користити исти стил за навођење свих референци.	Категорија
1.	Vučetić, Vuk (2023). Izazovi medijalizacije politike, Banja Luka: Bina. ISBN 978-99976-58-41-8	
2.	Vukojević, Borislav, Vučetić, Vuk (2022). U džepovima medijske stvarnosti, Banja Luka: Imprimatur. ISBN:978-99976-53-24-6	
3.	Vučetić, Vuk, Radovanović Šarenac, Dejana (2018). Izazovi medijalizacije društva, Hum, vol. XIII, No. 19, str. 134-157	
4.	Vučetić, Vuk (2015). Selfi kao autobiografija postmoderne, Medijski dijalozi, god. VIII, br. 21, Podgorica, str.353-365.	
5.	Vučetić, Vuk (2015). Savremene medijske forme i medijska pismenost, u: Vanja Ibrahimbegović-Tihak (ur), Medijska pismenost u digitalnom dobu. Internews Sarajevo, str. 51-81	
6.	Vučetić, Vuk (2022). Od tehnološkog determinizma do tehnološkog solucionizma: prilog razumijevanju uticaja nove medijske stvarnosti na obrazovanje. Vjesnik Bibliotekara Hrvatske, 65(2), 49-67. doi:10.30754/vbh.65.2.956	
7.	Vučetić, Vuk (2023). Uređivanje Wikipedije kao mehanizam razvoja kompetencija medijske i informacijske pismenosti, U: Sivrić, I. (ur). Aktualizacija i popularizacija znanosti kroz medije, Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke, Sveučilište u Mostaru (145-164) UDK: 004.738.5:316.77	
Да ли ментор испуњава прописане услове?		<u>ДА</u> НЕ

4. ОЦЈЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ		
4.1. Формулација назива дисертације (наслова)		
Успон студија подкаста у комуниколошкој перспективи: од технолошке револуције ка (ре)концептуализацији нових медијских форми		
Да ли је наслов тезе подобан?	<u>ДА</u>	НЕ
4.2. Научно поље и ужа научна област		
Новинарство и комуникологија - Комуникологија		
Да ли су научно поље и ужа научна област исти као код првог ментора/другог ментора?	<u>ДА</u>	НЕ
4.3. Предмет истраживања		
Поред техничке и технолошке стране, подкасти су значајни за истраживање из угла формалних, друштвених и медијских студија, првенствено из разлога што подкаст као технички феномен данас више није актуелан (Rime, 2022; Sharon, 2023; Himles, 2022; Berry, 2022; Bonini, 2015) . У доба његове појаве са почетка 21. вијека, подкаст је и даље		

већински био резервисан за класичне медије који су видјели прилику да уведу нову форму у своју продукцију (првенствено радио као аудио медиј). Из перспективе развоја нових медија и веће доступности технологије (камере, микрофони, миксете), софтвера (Zoom, stream сервиси и сл) и ширења Свјетске мреже – подкасти су постали формат за самостално изражавање опште популације. Наравно, то не значи да су подкасти постали резервисани за демократску партиципацију и креирање садржаја грађана, јер су медији (првенствено радио) задржали интересовање за овом медијском формом.

Осим тога, успон подкаста утицао је на начин на који људи конзумирају информације и забаву, нудећи персонализовано и по захтјеву искуство слушања. Имерсивна природа аудио садржаја омогућава дубоко ангажовање са различитим темама и чак је постала алат за друштвени и културни коментар других догађаја. Као резултат, утицај подкаста на формалне, друштвене и медијске студије проширио се изван њихових технолошких аспеката, обликујући пејзаж савремене комуникације и дисеминације информација. Подкастовање је такође пружило истраживачима нови правац за провођење и дисеминацију научних радова (Fernandez и други, 2009).

Ипак, не постоји довољно студија подкаста на глобалном нивоу како би се могла дефинисати теорија подкаста (Sharon, 2023; Hansen, 2021). Доступне студије показују да се аутори сагласни у чињеници да се подкасти нису озбиљно истраживали до средине 2019. године, а ранија истраживања су се најчешће бавила техничким аспектима попут аудио рецепције звука, начинима кориштења у односу на технологију и слично. Поред тога, постоји неколико водича о подкастима који нису научног карактера, него служе више као помоћ публици која жели више знати о томе. Већина радова од 2019. године се баве истраживањима подкаста као прецизно дефинисане области, не испитујући превише значење тог појма данас, него се базирају на то ко и када слуша подкасте, који подкасти су најпопуларнији, који су начини зараде од подкаста, како се они користе у вези са промоцијом тема из области образовања, медицина и сл. И како подкасти утичу на ставове (Jenkins, 2009; Milette, 2011; Morris & Ноут, 2021; Quah, 2017).

Подкасти се често анализирају с обзиром на њихову способност да ангажују публику кроз приче, при чему се истражују различити аспекти, укључујући структуру приче, карактеризацију и употребу звука. Истраживање које анализира шест епизода прве сезоне подкаста "Serial", са циљем да се истраже карактеристике жанра наративног подкастинга закључује да публика свјесно користи тишину, музику, глас и звучне ефекте као средства за ангажовање слушаоца, на начин који је ближи кинематографији него радију (Vásquez & Castro, 2021). Такође, други аутор предлаже скуп термина за разматрање серијских наратива преко медија, фокусирајући се на дефинишући квалитет серијалности: ритмички, композициони и секвенцијални однос између једног објекта и наредног, очигледно сличног објекта (O'sullivan, 2019). Рад о наративном гранању истражује карактеристике причања прича у дигиталном медију кроз прву сезону подкаста "Serial". Анализира како се дигитална публика ангажује са наративом и како то утиче на успјех и домет емисије (Hardey & James, 2022).

Ове студије указују на то да иако је дефинисање подкаста као појма учестало у академским истраживањима, и даље постоји простор за редефинисање и даље теоријско развијање у контексту савременог медијског пејзажа.

Да ли је предмет истраживања релевантан и у складу са предложеним насловом?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

4.4. Релевантност и савременост коришћених референци и литературе са списком литературе

Литература се састоји од преко 80 јединица које ће послужити за почетак истраживања. Литература је актуелна и савремена, углавном на енглеском језику.

1. Allen, R. (2014). 'Pause you who read this': Disruption and the Victorian serial novel. In R. Allen & T. van den Berg (Eds.), *Serialization in popular culture* (pp. 45–58). Routledge.
2. Apple. (2005, June 28). Apple takes podcasting mainstream. Apple. www.apple.com/newsroom/2005/06/28Apple-Takes-Podcasting-Mainstream/
3. Berry, R. (2006). Will the iPod kill the radio star? Profiling podcasting as radio. *Convergence: The International Journal of Research Into New Media Technologies*, 12(2), 143–162. <https://doi.org/10.1177/1354856506066522>
4. Berry, R. (2016). Part of the establishment: Reflecting on 10 years of podcasting as an audio medium. *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies*, 22(6), 661–671. <https://doi.org/10.1177/1354856516632105>
5. Berry, R. (2018). 'Just because you play a guitar and are from Nashville doesn't mean you are a country singer': The emergence of medium identities. In D. Llinares, N. Fox, & R. Berry (Eds.), *Podcasting* (pp. 1–13). Springer.
6. Berry, R. (2021). No longer the only game in town: British indies, podcasts and the new audio economy of independent production. *Interactions: Studies in Communication & Culture*, 12(1), 51–64. https://doi.org/10.1386/iscc_00036_1
7. Berry, R. (2022). What is a podcast? Mapping the technical, cultural, and sonic boundaries between radio and podcasting. In M. Lindgren & J. Loviglio (Eds.), *Routledge companion to radio and podcast studies* (pp. 399–407). Routledge.
8. Bonini, T. (2015). The 'second age' of podcasting: Reframing podcasting as a new digital mass medium. *Quaderns del CAC*, 41(18), 21–30.
9. Bonini, T. (2022). In M. Lindgren & J. Loviglio (Eds.), *Routledge companion to radio and podcast studies* (pp. 19–29). Routledge.
10. Bolden, B., & Nahachewsky, J. (2015). Podcast creation as transformative music engagement. *Music Education Research*, 17, 17 - 33. <https://doi.org/10.1080/14613808.2014.969219>.
11. Bottomley, A. J. (2015). Podcasting, Welcome to Night Vale, and the revival of radio drama. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 179–189. <https://doi.org/10.1080/19376529.2015.1083370>
12. Bottomley, A. J. (2020). *Sound streams: A cultural history of radio-internet convergence*. University of Michigan Press.
13. Brunsdon, C. (2007). Is television studies history? *Cinema Journal*, 47(3), 127–137. <https://doi.org/10.1353/cj.0.0016>
14. Bull, M. (2015). *Sound moves: iPod culture and urban experience*. Routledge.
15. Cochrane, T. (2004). *Podcasting*. Hungry Minds.
16. Copeland, S. (2018). A feminist materialisation of amplified voice: Queering identity and affect in the heart. In D. Llinares, N. Fox, & R. Berry (Eds.), *Podcasting* (pp. 209–225). Springer.
17. Cordeiro, P. (2012). Radio becoming r@ dio: Convergence, interactivity and broadcasting trends in perspective. *Participations*, 9(2), 492–510.
18. Cox, M., Harrison, H. L., Partelow, S., Curtis, S., Elser, S. R., Hammond Wagner, C., ... & Whittaker, B. (2023). How academic podcasting can change academia and its relationship with society: A conversation and guide. *Frontiers in Communication*, 8. <https://doi.org/10.3389/fcomm.2023.1090112>
19. Copley, J. (2007). Audio and video podcasts of lectures for campus-based students: production and evaluation of student use. *Innovations in Education and Teaching International*, 44(4), 387–399. <https://doi.org/10.1080/14703290701602805>
20. Cho, D., Cosimini, M., & Espinoza, J. (2017). Podcasting in medical education: a review of the literature. *Korean Journal of Medical Education*, 29, 229 - 239.

- <https://doi.org/10.3946/kjme.2017.69>.
21. De Certeau, M. (1984). *The practice of everyday life* (S. Rendall, Trans.). University of California Press (Original work published 1980).
 22. Edmond, M. (2015). All platforms considered: Contemporary radio and transmedia engagement. *New Media & Society*, 17(9), 1566–1582.
<https://doi.org/10.1177/1461444814530245>
 23. Florini, S. (2015). The podcast “chitlin’ circuit”: Black podcasters, alternative media, and audio enclaves. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 209–219.
<https://doi.org/10.1080/19376529.2015.1083373>
 24. Fernández, V., Simó, P., & Sallan, J. M. (2009). Podcasting: A new technological tool to facilitate good practice in higher education. *Computers & Education*, 53(2), 385-392.
<https://doi.org/10.1016/j.compedu.2009.02.014>
 25. Fox, R. (2008). Sober drag queens, digital forests, and bloated “lesbians”. *Performing Gay Identities Online. Qualitative Inquiry*, 14(7), 1245–1263.
<https://doi.org/10.1177/1077800408321719>.
 26. Friedman, T. L. (2005). *The world is flat: The globalized world in the twenty-first century*. Penguin Books.
 27. Gallego, J. I. (2021). The value of sound: Datafication of the sound industries in the age of surveillance and platform capitalism. *First Monday*.
 28. Hammersley, B. (2004, February 2). Audible revolution. *The Guardian*.
www.theguardian.com/media/2004/feb/12/broadcasting.digitalmedia
 29. Hansen, S. (2021). The feed is the thing: How RSS defined PodcastRE and why podcasts may need to move on. In J. W. Morris & E. Hoyt (Eds.), *Saving new sounds* (pp. 195–207). University of Michigan Press.
 30. Haugtvedt, E. (2017). The ethics of serialized true crime: Fictionality in *Serial* season one. In E. McCracken (Ed.), *The serial podcast and storytelling in the digital age* (pp. 13–29). Routledge.
 31. Hay, J. (2001). Locating the televisual. *Television & New Media*, 2(3), 205–234.
<https://doi.org/10.1177/152747640100200303>
 32. Hardey, M., & James, S. (2022). Digital seriality and narrative branching: the podcast *Serial*, Season One. *Communication and Critical/Cultural Studies*, 19, 74 - 90.
<https://doi.org/10.1080/14791420.2022.2029513>.
 33. Hilmes, M. (2021). Reality in sound: Problem solved? In J. W. Morris & E. Hoyt (Eds.), *Saving new sounds* (pp. 71–81). University of Michigan Press.
 34. Hilmes, M. (2022). But is it radio?: New forms and voices in the audio private sphere. In M. Lindgren & J. Loviglio (Eds.), *Routledge companion to radio and podcast studies* (pp. 9–18). Routledge.
 35. Jenkins, H. (2009). *Confronting the challenges of participatory culture: Media education for the 21st century*. MIT Press.
 36. Jenner, M. (2016). Is this TVIV? On Netflix, TVIII and binge-watching. *New Media & Society*, 18(2), 257–273. <https://doi.org/10.1177/1461444814541523>
 37. Lacey, K. (2009). Ten years of radio studies: The very idea. *Radio Journal:International Studies in Broadcast & Audio Media*, 6(1), 21–32. https://doi.org/10.1386/rjao.6.1.21_4
 38. Lacey, K. (2014). Smart radio and audio apps: The politics and paradoxes of listening to (anti-) social media. *Australian Journalism Review*, 36, 77–90.
 39. Lacey, K. (2018). Up in the air? The matter of radio studies. *Radio Journal:International Studies in Broadcast & Audio Media*, 16(2), 109–126.
https://doi.org/10.1386/rjao.16.2.109_1
 40. Leadbeater, C., & Miller, P. (2004). *The pro-am revolution: How enthusiasts are changing our society and economy*. Demos.

41. Leonard, M. (2017, July 20). The seven most common podcast formats: With examples. Medium. <https://mark-leonard.medium.com/the-seven-most-common-podcast-formats-87bbc3ecf40d>
42. Lindgren, M. (2016). Personal narrative journalism and podcasting. *The Radio Journal-International Studies in Broadcast and Audio Media*, 14, 23–41.
43. Llinares, D., Fox, N., & Berry, R. (2018). Introduction: Podcasting and podcasts—parameters of a new aural culture. In D. Llinares, N. Fox, & R. Berry (Eds.), *Podcasting* (pp. 1–13). Springer.
44. Llinares, D., Fox, N., & Berry, R. (2018). *Podcasting: New Aural Cultures and Digital Media*. . <https://doi.org/10.1007/978-3-319-90056-8>.
45. Lonn, S., & Teasley, S. (2009). Podcasting in higher education: What are the implications for teaching and learning?. *Internet High. Educ.*, 12, 88-92. <https://doi.org/10.1016/J.IHEDUC.2009.06.002>.
46. Markman, K. M., & Sawyer, C. E. (2014). Why pod? Further explorations of the motivations for independent podcasting. *Journal of Radio & Audio Media*, 21(1), 20–35. <https://doi.org/10.1080/19376529.2014.891211>
47. McClung, S., & Johnson, K. (2010). Examining the motives of podcast users. *Journal of Radio & Audio Media*, 17(1), 82–95. <https://doi.org/10.1080/19376521003719391>
48. McCracken, E. (Ed.). (2017). *The ‘serial’ podcast and storytelling in the digital Age*. Routledge.
49. McHugh, S. (2016). How podcasting is changing the audio storytelling genre. *Radio Journal: International Studies in Broadcast & Audio Media*, 14(1), 65–82. https://doi.org/10.1386/rjao.14.1.65_1
50. Mertens, J., Hoyt, E., & Wade, J. M. (2021). Drifting voices: Studying emotion and pitch in podcasting with digital tools. In J. W. Morris & E. Hoyt (Eds.), *Saving new sounds* (pp. 154–178). University of Michigan Press.
51. Millette, M. (2011, October 10–13). Independent podcasting as a specific online participative subculture: A case study of Montreal’s podcasters [Paper presentation]. IR 12.0: Performance and participation, the Annual Conference of the Association of Internet Researchers, Seattle, WA, USA.
52. Morris, J. W. (2021). The spotification of podcasting. In J. W. Morris & E. Hoyt (Eds.), *Saving new sounds* (pp. 208–223). University of Michigan Press.
53. Morris, J. W., & Hoyt, E. (Eds.). (2021). *Saving new sounds: Podcast preservation and historiography*. University of Michigan Press.
54. Morris, J. W., & Patterson, E. (2015). Podcasting and its apps: Software, sound, and the interfaces of digital audio. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 220–230. <https://doi.org/10.1080/19376529.2015.1083374>
55. Murray, S. (2009). Servicing ‘self-scheduling consumers’: Public broadcasters and audio podcasting. *Global Media and Communication*, 5(2), 197–219. <https://doi.org/10.1177/1742766509341610>
56. Nobre, K. (2010). *Attention and time*. Oxford University Press.
57. O’Sullivan, P. B., & Carr, C. T. (2018). Masspersonal communication: A model bridging the mass-interpersonal divide. *New Media & Society*, 20(3), 1161–1180. <https://doi.org/10.1177/1461444816686104>
58. O’Sullivan, S. (2019). Six Elements of Serial Narrative. *Narrative* 27(1), 49-64. <https://doi.org/10.1353/nar.2019.0003>.
59. Porlezza, C., Benecchi, E., & Colapinto, C. (2018). The transmedia revitalization of investigative journalism: Opportunities and challenges of the serial podcast. In R. R. Gambarato (Ed.), *Exploring transmedia journalism in the digital age* (pp. 183–201). IGI Global.

60. Quah, N. (2017, April 4). The three fundamental moments of podcasts' crazy rise. *Wired*. www.wired.com/story/podcast-three-watershed-moments/
61. Rahmia Z., Hasanah, N., & Almubarak, A. (2021). Development of podcasts as educational media based on local wisdom. *Journal of Physics: Conference Series*, 1760. <https://doi.org/10.1088/1742-6596/1760/1/012041>.
62. Rime, J., Pike, C., & Collins, T. (2022). What is a podcast? Considering innovations in podcasting through the six-tensions framework. *Convergence*, 13548565221104444. <https://doi.org/10.1177/13548565221104444>.
63. Royston, R. (2021). Podcasts and new orality in the African mediascape. *New Media & Society*, 25, 2455 - 2474. <https://doi.org/10.1177/14614448211021032>.
64. Salvati, A. J. (2015). Podcasting the past: Hardcore history, fandom, and DIY histories. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 231–239. <https://doi.org/10.1080/19376529.2015.1083375>
65. Sellas, T. (2012). A two-dimensional approach to the study of podcasting in Spanish talk radio stations. *Radio Journal:International Studies in Broadcast & Audio Media*, 10(1), 7–22. https://doi.org/10.1386/rjao.10.1.7_1
66. Sharon, T., & John, N. A. (2019). Imagining an ideal podcast listener. *Popular Communication*, 17(4), 333–347. <https://doi.org/10.1080/15405702.2019.1610175>
67. Silver, D. (2004). Internet/cyberculture/digital culture/new media/fill-in-the-blank studies. *New Media & Society*, 6(1), 55–64. <https://doi.org/10.1177/1461444804039915>
68. Spinelli, M., & Dann, L. (2019). *Podcasting: The audio media revolution*. Bloomsbury.
69. Sterne, J. (2005). Digital media and disciplinarity. *The Information Society*, 21(4), 249–256. <https://doi.org/10.1080/01972240591007562>
70. Sterne, J. (2008). Being 'in the true' of sound studies. *Music, Sound, and the Moving Image*, 2(2), 163–167. <https://doi.org/10.3828/msmi.2.2.11>
71. Sterne, J., Morris, J., Baker, M. B., & Freire, A. M. (2008). The politics of podcasting. *The Fibreculture Journal*, 13, <http://thirteen.fibreculturejournal.org/fcj-087-the-politics-of-podcasting/>
72. Sullivan, J., Aufderheide, P., Bonini, T., Berry, R., & Llinares, D. (2020). Podcasting in transition: Formalization and its discontents. *AoIR Selected Papers of Internet Research*, 2020. <https://doi.org/10.5210/spir.v2020i0.11150>
73. Sullivan, J. L. (2018). Podcast movement: Aspirational labour and the formalisation of podcasting as a cultural industry. In D. Llinares, N. Fox, & R. Berry (Eds.), *Podcasting* (pp. 35–56). Springer.
74. Sullivan, J. L. (2019). The platforms of podcasting: Past and present. *Social Media + Society*, 5(4), 205630511988000. <https://doi.org/10.1177/2056305119880002>
75. Swiatek, L. (2018). The podcast as an intimate bridging medium. In D. Llinares, N. Fox, & R. Berry (Eds.), *Podcasting* (pp. 173–187). Springer.
76. The New American Oxford Online Dictionary. (n.d.). Podcast. www.oed.com/viewdictionaryentry/Entry/273003.
77. Tzlil, S. (2023) Peeling the pod: towards a research agenda for podcast studies, *Annals of the International Communication Association*, 47:3, 324-337, DOI: 10.1080/23808985.2023.2201593
78. Vásquez, M. d. C. G. and C. U. C. Castro (2021). Analyzing narrative and radio language of the Serial Podcast, 16th Iberian Conference on Information Systems and Technologies (CISTI), Chaves, Portugal, 2021, pp. 1-6, doi: 10.23919/CISTI52073.2021.9476357.
79. Вукојевић, Б., Вучетић, В. (2022). У цеповима медијске стварности. Бањалука, Имприматур.
80. Wilson, R. Z. (2018). Welcome to the world of Wandercast: Podcast as participatory

performance and environmental exploration. In D. Llinares, N. Fox, & R. Berry (Eds.), Podcasting (pp. 273–298). Springer.

81. Winn, R. (2021, December 28). 2021 Podcast stats & facts (New research from Apr 2021). Podcast Insights. www.podcastinsights.com/podcast-statistics/

Да ли су коришћена литература и референце релевантне у погледу обима, садржаја и савремености.

ДА

НЕ

4.5. Циљеви истраживања

Главни циљ истраживања је учинити корак ка проширивању студије подкаста, која би првенствено понудила јаснију и обухватнију дефиницију самог појма, уз класификацију подкаста и савремених метода његовог креирања. Сама ријеч „подкаст“ је изгубила своје значење оног тренутка када је RSS превазиђен и када је готово сва медијска продукција доступна на Свјетској мрежи. Наиме, првобитне дефиниције подкаста о томе како предстаљају лако преносиву аудио форму више не важе, јер већина медија данас имају сопствене Јутјуб канале, streaming сервисе и друштвене медије на које селе садржај за одложено гледање (Lacey, 2018). Такође, ширење приступа брзом интернету је допринијело пролиферацији садржаја који су доступни уживо или за одложено гледање – што значајно умањује моћ објашњења термина „подкаст“. Са друге стране, доступност технологије и релативна ниска цијена продукције су учинили да је подкасте могуће креирати самостално уз посједовање паметног телефона – што фокус са технолошке пребацује на садржајне и наративне аспекте (Rime и други, 2022). Наиме, подкасти постају у пракси доступни свима, што подразумева појаву великог броја садржаја који се називају „подкасти“, али суштински није јасно којој медијској форми припадају. На примјер, долази до губљења граница између интервјуа и дијалошког подкаста, гдје су разлике тешко уочљиве, али ипак постоје.

Научни циљ овог рада је усмјерен ка стицању нових теоријских сазнања из комуникационих наука у односу на студије подкаста. Иако је теоријски приступ у фокусу, рад се базира и на личном искуству аутора који је креирао више десетина подкаста. Предложена тема ће се бавити научним описом, класификацијом, објашњењем и научним предвиђањем:

- Научном класификацијом ћемо приказати основне трагове концепције студија подкаста и подкаста уопште (историјска компарација са радијом и сродним медијима);
- Ниво научног објашњења користимо да укажемо на правце студија подкаста и како су подкасти настајали и дошли до тачке на којој су данас;
- Научним предвиђањем ћемо покушати утврдити будуће правце развоја студија подкаста и подкаста као медијског жанра, са посебним освртом на генеративну вјештачку интелигенцију која је све присутнија у медијском окружењу.

Да ли су циљеви истраживања јасно дефинисани и усклађени са предметом истраживања?

ДА

НЕ

4.6. Хипотеза истраживања: главна и помоћне хипотезе

Радна хипотеза у раду је: Постојећа појмовна одређења подкаста не успјевају да обухвате комплексност и разноврсност овог медијског формата, па би њихова реконцептуализација могла да представља адекватан хеуристички оквир за развој комуниколошких теорија, које ће боље адресирати везе између произвођача и корисника подкаст садржаја, као и социокултурне импликације овог све популарнијег медијског формата.

Помоћна хипотеза 1: Недостатак истраживања у подручју подкаста резултира теоријским и практичним разликама у мишљењима о томе да ли подкасти представљају еволуцију традиционалног радија или су у питању нова, самостална медијска форма, с обзиром на то да не постоји усаглашено мишљење међу теоретичарима.

Помоћна хипотеза 2: Изворна дефиниција подкаста наглашавала је његову техничку и технолошку димензију, међутим, ширење интернета и већа доступност нових медијских платформи усмјерили су пажњу према садржајним и наративним карактеристикама.

Помоћна хипотеза 3: Подкасти представљају посебну медијску форму јер не само да доприносе проширењу производње у традиционалним медијима као што су радио и телевизија, већ такође омогућавају интеграцију појединаца у медијски екосистем преко платформи као што су streaming сервиси и Youtube.

Да ли је хипотеза истраживања јасно дефинисана?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

4.7. Очекивани резултати

Потенцијална примјена у научном смислу, јер се на домаћем језику није уопште писало о феноменима подкаста у научном смислу. У друштвеном смислу, највећи планирани допринос је у дефинисању подкаста и разврставању студија и врста подкаста, како би друштво боље разумијевало овај медијски феномен.

Да ли је образложен научни значај и/или потенцијална примјена очекиваних резултата?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

4.8. План рада и временска динамика

Будући да је рад мета-теоријски, нема конкретног плана истраживања. Кандидат наводи да је циљ завршетка рукописа новембар 2024. године.

Да ли су предложени одговарајући план рада и временска динамика израде дисертације?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

4.9. Материјал и методологија рада

Главна метода у овом раду ће бити теоријска анализа, која је најадекватнија за разматрање теорије подкаста као специфичне медијске форме. Поред тога, користиће се историјски метод за истраживање почетака развоја аудио медија, почетака подкаста и начина на који је утемељен као појам. Метод компарације ћемо користити за упоредне анализе радија подкаста, подкаста и емисија у класичним медијима, те поређење „аматерских“ са „професионалним“ подкастима.

Метод индукције ће се користити за дефинисање основних поставки теорије подкаста у савременом добу, док ће се дедукација користити за генерисање закључака из постојећих извора који се баве подкастима. Од специфичних метода користиће се студије случаја и анализа садржаја. Студије случаја обухватају анализу појединих подкаста, како би се добили закључци о карактеристикама савремених подкаста.

Анализа садржаја ће се користити у објашњењима врста подкаста и експликацији нарративних метода у подкастима, као и у објашњењу стилова водитеља/ки у подкастима. Користиће се укупно 10 подкаста у студијама случаја и анализи садржаја, обухватајући 5 америчких и 5 регионалних подкаста. Овај узорак не тежи да буде репрезентативан, него је заснован на ауторовом увиду у специфичности сваког од њих. Подкасти који ће се анализирати су: Serial, If books could kill, Everyday AI, F1 Nation, Joe Rogan Experience, Audacity of podcast, Појачало, Лап76, Жишка подкаст, Агеласт, CIN подкасти.

Такође, када је ријеч и теоријским оквирима истраживања, рад се базира на следећем:

1. Само-масовна комуникација (Мануел Кастелс)

Само-масовна комуникација је концепт који је унаприједио социолог Мануел Кастелс. Он се односи на начин на који појединци у дигиталној ери могу производити и ширити садржај путем интернета, друштвених мрежа и других платформи. Ово омогућава појединцима да комуницирају с масама на глобалном нивоу, чиме се традиционална масовна комуникација, коју су раније контролисали велики медији, трансформише у

демократскији и децентрализованiji процес.

2. Медијске конвергенције (ремедијација, трансмедијација, конвергенција)

Конвергенција се односи на спајање различитих медија и платформи у једну мрежу.

Примјер је начин на који интернет обједињује текст, звук и видео на једном мјесту.

- Ремедијација означава процес у којем нови медији преузимају, преобликују и надмашују старије медије, прилагођавајући њихов садржај новим технолошким форматима.
- Трансмедијација је причање приче кроз више медијских платформи, при чему свака платформа даје јединствен допринос причи. Примјер је када се неки садржај проширује путем филмова, видео-игара, књига и друштвених мрежа.

3. Критичке медијске студије

Критичке медијске студије фокусирају се на анализу медија из перспективе моћи, идеологије и друштвене неједнакости. Оне истражују како медији обликују наше поимање стварности, како се у медијима репродукују друштвени односи моћи и како се утиче на јавну свијест и политичке процесе. Овај приступ посебно наглашава важност критичког приступа медијским порукама и разумијевању њихових дубљих друштвених ефеката.

4. Платформизација, комерцијализација и професионализација подкаста према Џону Саливену

Према Џону Саливену, платформизација подразумева начин на који подкасти постају дио великих дигиталних платформи као што су Spotify и Apple Podcasts, што мијења начин на који се дистрибуира и конзумира овај медиј. Комерцијализација се односи на процес у којем подкасти постају комерцијално исплативи кроз рекламе, спонзорства и друге облике монетизације.

5. Технолошки детерминизам (Маршал Меклуан)

Маршал Меклуан је био један од најпознатијих заговорника технолошког детерминизма, који тврди да технологије, посебно медијске, имају директан утицај на друштво и начин на који људи размишљају и комуницирају.

6. Теорија користи и задовољства

Теорија користи и задовољства (Uses and Gratifications Theory) истражује зашто и како људи користе медије и какве задовољства остварују из тих активности. Ова теорија претпоставља да су корисници медија активни учесници који сами бирају медије како би задовољили одређене потребе, попут информисања, забаве, друштвене интеракције или бијега од свакодневног стреса.

Да ли су предвиђени материјал и методологија рада одговарајући?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

4.10. Мјесто, лабораторија и опрема за експериментални рад

Није потребно.

Да ли су предвиђени одговарајуће мјесто, лабораторија и опрема за експериментални рад?	ДА	НЕ
--	----	----

Да ли је планирана сарадња са другим институцијама у земљи и иностранству?	ДА	НЕ
--	----	----

Да ли је тема подобна?	<u>ДА</u>	НЕ
------------------------	-----------	----

5. ЗАКЉУЧАК

Да ли студент испуњава прописане услове?

ДА

НЕ

Да ли је тема подобна?

ДА

НЕ

Да ли први ментор испуњава прописане услове?

ДА

НЕ

Да ли други ментор испуњава прописане услове?

ДА

НЕ

Образложење (до 300 ријечи):

На основу горенаведеног комисија налази да кандидат и ментор испуњавају прописане услове, као и да је реч о теми подобној за истраживање у комуниколошком контексту. Током представљања теме и програма истраживања на Факултету политичких наука у Бањој Луци 20. септембра 2024. године, комисија је скренула пажњу кандидату да је појмовно одређење подкаста, а на основу његовог разматрања одређења која су раније дата у релевантној литератури, свакако пожељан али не и прихватљив основни циљ предложеног научног истраживања. Комисија је указала на обавезу кандидата да резултате предложеног истраживања, у закључку докторске дисертације, интерпретира у контексту одговарајућег теоријског оквира. Конкретно, комисија је предложила кандидату да пажњу усмери ка теоријском ситуирању студија подкаста у оквиру медијских студија.

Комисија захтева да се додатно одреди главни методолошки поступак у истраживању. Комисија је изнела примедбу у вези са предложеном структуром докторске дисертације - кандидату је сугерисано да изврши измене у структури поглавља која се односе на специфичне аспекте истраживања а ради кохерентније анализе и усмеренијег приступа предмету истраживања.

Комисија је истакла и неопходност да се у закључку дисертације подробније укаже на „социо-културне импликације овог медијског формата“, како истакнуто у тексту основне хипотезе у предложеном истраживању.

Мјесто и датум:

Бања Лука, 27.09.2024. године

*Проф. др Синиша Атлагић, редовни професор,
с.р.*

Предсједник комисије

Доц. др Ана Милојевић, доцент, с.р.

Члан

Проф. др Далибор Савић, с.р.

Члан

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ: Члан комисије који не жели да потпише извјештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије дужан је да у извјештај унесе образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извјештај.

У прилогу Извјештаја доставити:

1. Одлуку о прихватању пријаве теме докторске дисертације;
2. Одлуку о именовању Комисије за оцјену подобности студента, теме и ментора за израду докторске дисертације;
3. Доказе о подобности чланова комисије (радови и пратећи докази из члана 12. Правила студирања на III циклусу студија за студије започете закључно са академском годином 2021/2022, односно докази из члана 31. Правила студирања на трећем циклусу студија за студије започете од академске 2022/2023. године); и
4. Доказе о подобности првог ментора/другог ментора (радови и пратећи докази из члана 11. Правила студирања на III циклусу студија за студије започете закључно са академском годином 2021/2022, односно докази из члана 30. Правила студирања на трећем циклусу студија за студије започете од академске 2022/2023. године).